

OBMAWIAĆ SIĘ (11) *vb impf*

się (7), sie (4).

o jasne; pierwsze a pochylone.

praes 1 sg obmawiam się (1). ◇ 3 sg obmawią się (7). ◇ *praet* 3 sg m obmawił się (1). *f* obmawiła się (1). ◇ 3 pl subst obmawiły się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Tłumaczyć się, bronić się słowami* (10) : *RejFóz* H4v, H7; *Xiąze drzj a ob mawia [!] fię. Niémiey zazłe miły Panie Boć taky łtrach przyiśfedł namie Ledwać na łwych nogach łtoye Tak fię twey frogołczy boye RejKup z3v; RejZwierz A5.*

obmawiać się komu (3): *Kupiec fyę obmawia Mnichowj. RejKup y6, g4. Cf obmawiać się przed kim komu.*

obmawiać się przed kim komu (1): *Sumnienie fię obmawia przet Pawłem Kupczowij. RejKup q4v.*

Ze zdaniem dopełnieniowym [iż (1), iżby (1)] (2): SkarJedn 193; to niewiem iako łzacować/ gdy fię obmawia [ksiądz kanonik] w Przedmowie [...] iżby księga iego nie miała być ołobie żadnego nieprzyiacielem/ ále tylko błędom iego. CzechEp 93.

Szereg: »nie sprawować się ani obmawiać« (1): *Mátká Bozá/ gdj ią mąż poślubiony Iozeph/ zle o iey świętjm brzemieniu rozumiejąc opuścić chćiał: nie łprawowała fię áni obmawiála SkarŻyw 185.*

2. *Prawdopodobnie: Nie chćieć zrobić, wymawiać się [komu za co]* (1) :

Zwrot: »słówkami się obmawiać« (1): *A choć w oczy nie było tákowych przymówek/ Włzákżeć fie dofyć znaczy miłóść y s tych słówek/ Ktoremi fie złe dziewczki oycu obmawiály/ Zá ony dobrodzieyftwá ktore po nim znály. HistLan B4.*

3. *[Skarżyć się na coś [kogo w czym]:* *Isz szye też skarzył Łaski przed krolyem j.m. yz w Woloschech wielye liudzy i skarbow straczył i o tho iż za wolią woiewody woloskiego Tatarowye w pansthwo j.k.m. wtargnęły, w czym oboygá sie obmawya. CorfusDocum 79, 79, 268.]*

Synonimy: 1. bronić się, tłumaczyć się.

Formacje współrdzenne cf MOWIĆ.

Cf OMAWIAĆ SIĘ